

ranceselskab sig usolidt, kan man komme ind i et andet paa samme Vilkaar; men man kan ikke, naar man i nogle Aar har været i et Livsforsikringsselskab, komme ind i et andet Livsforsikringsselskab paa samme Vilkaar, thi saa er man bleven de Aar ældre, og saa bliver Præmien større, og det vil endda være det heldigste Tilfælde, i hvilket en Mand kan blive skuffet ved et usolidt Livsforsikringsselskab. Tænke vi os nemlig, at denne Mangel paa Solvens først kommer frem, naar Manden er svækket ved Alderdøm, ikke længere er arbejdsdygtig eller maaske er død, uden at Kapitalen er udbetalt, saa har han arbejdet alle de Aar af sit Liv for at ville sikre sin Kone og sine Børn et sorgfrit Liv, og saa viser det sig, at denne Sikkerhed har været ganske indbildt. Jeg tror derfor, at man fra alle Sider her i Tinget vil være tilbøjelig til at fremme Lovforslaget og glæde sig ved at se det træde i Virksomhed.

Ordføreren i Landstinget, der ved denne Lejlighed, som Ministeren meget rigtig har gjort opmærksom paa, ikke var Flertallets og heller ikke Mindretallets, men Landstingets Ordfører, fordi der var Enighed om Sagen, opfordrede i Slutningen af sin Tale Folketinget til at se mildt paa det foreliggende Lovforslag. Jeg tror i ethvert Tilfælde for det Parti, som jeg tilhører, at kunne sige, at det vil se meget mildt paa Lovforslaget, men de Ændringer, som ere fremkomne i Landstinget, og som maaske alle ere af saa fortræffelig Natur, at Folketinget ogsaa kan blive staaende ved dem, indbyde dog i ethvert Tilfælde delvis til at se, om det nu ogsaa helt ud er Publikums Interesse, som er varetagen, eller om det kun er Selskabernes og deres Direktioners Interesse, og dette Spørgsmaal maa ganske sikkert tillige med enkelte specielle Spørgsmaal, der staa i Forbindelse dermed, gøres til Genstand for en mild Undersøgelse i et Udvalg.

Jeg skal i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa § 54, blot for at vise Nødvendigheden af, at vi, uagtet vi have den fuldstændigste Tillid til den Minister, der har fremlagt og anbefalet Forslaget, alligevel kunne ønske det en mild Behandling i et Udvalg. I § 54 oprettes det Nævn, hvorom Ministeren talte, og der bestemmes, at Formanden for Sø- og Handelsretten skal indtræde deri som Formand. Men nu har Folketinget for nylig sendt et andet Lovforslag, nemlig om Rettens Pleje, over til Landstinget, og deri ophæve vi Sø- og Handelsretten. Nu kunne vi jo ikke i det ene Lovforslag ophæve

Sø- og Handelsretten og i det andet Lovforslag give Formanden for Sø- og Handelsretten en ny Funktion. Vi maa sikkert se at finde Midler til at erstatte denne Formand for Sø- og Handelsretten med en anden Mand. Det kan være, at Landstinget, naar det behandler Retsreformen, ønsker, at beholde Sø- og Handelsretten, det vide vi ikke noget om, men Folketinget har i hvert Tilfælde stemt for dens Afskaffelse, og naar det er Tilfældet, kunne vi ikke give dens Formand en ny Funktion. Thi hvis Folketingets Forslag bliver godkendt i Landstinget, vil der jo slet ikke være nogen Formand for Sø- og Handelsretten, altsaa trænger Bestemmelsen i § 54 til en Ændring.

Jeg skal endvidere henlede Opmærksomheden paa § 39. Den ærede Minister har allerede omtalt, at det var et af de Punkter, fra hvilke han havde taget noget Afstand i Landstinget. Landstinget har her indsat et nyt Stykke i Paragraffen, ifølge hvilket Livsforsikringsselskaberne fritages for Brugen af stemplet Papir. Den ærede Minister har allerede dvælet derved, jeg behøver saa ikke at omtale det videre, men det er dog et Spørgsmaal, om Bestemmelsen er rimelig, og hvilke Konsekvenser den vil medføre, men der er ogsaa en helt anden Side af Sagen, som kan gøre denne Bestemmelse vanskelig. Den har ikke nogen human Interesse, deri har den ærede Minister fuldstændig Ret, Stempelafgiften til Staten vil ikke komme til at genere det forsikrede Publikum. Men nu forholder det sig saaledes, at efter det foreliggende Lovforslag kommer Statens Tilsyn med Selskaberne til at virke gennem et Forsikringsraad, og for at afholde Udgifterne ved dette Forsikringsraad skulle Selskaberne betale en vis pro Mille-Afgift til Statskassen, saaledes at Lovforslagets Gennemførelse ikke kommer til at koste Statskassen noget. Hvis vi nu fritage Selskaberne for Stempelgebyret, bliver det i Virkeligheden Statskassen, som kommer til at betale. Saa betaler Forsikringsselskabet sin Promilleafgift, og Staten betaler den tilbage ved at fritage Forsikringskontrakterne for Stempelafgiften. Jeg antager ikke, det har været tilsigtet af Landstinget, men det ser ejendommeligt ud, at samtidig med, at man godkender en Lov, som ved sin Ikrafttræden ikke skal koste Staten noget, søger man at faa en større eller mindre Del af de Udgifter, som ifølge Lovens skulle falde paa Selskabet, erstattede gennem en Godtgørelse fra Statskassens Side. Jeg maa derfor udtale min